

РЕШЕНИЕ

№ 5662

гр. София, 20.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 28.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3400** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Научно производствен център“, като правоприемник на заличеното предприятие „Опитна станция по земеделие-Лозница“ ДП срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 01-5100/5 от 14.11.2019 г., издаден от Зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“.

Жалбоподателят моли АУПДВ да бъде отменен, като счита, че същият е издаден в противоречие с материалния закон при съществени процесуални нарушения.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно уведомен, не се представлява.

Ответникът – Зам. изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, редовно призован, не се явява.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

„Опитна станция по земеделие – Лозница“ ДП е регистрирана с Уникален регистрационен номер /УРН/ 408055 в Интегрираната система за администриране и контрол /ИСАК/. Същата е била одобрена за участие по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от ПРСР 2007-2013 г., по направление „Въвеждане на сеитбообращение за опазване на почвите и водите“ през 2013 г.

С влязъл в сила Акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 „АЕП“ от ПРСР 2007-2013 г. с изх. № 01-5100/5 от 28.06.2018 г. ДФ „Земеделие“ – Разплащателна агенция е прекратил агроекологичния ангажимент на „опитна станция

по земеделие – Лозница“ ДП.

За кампании 2013 г., 2014 г. и 2015 г. и 2016 г. на процесното дружество са били изплатени суми, представляващи сбор от изплатеното финансово подпомагане по направлението през годините, предхождащи годината на прекратяване на ангажимента в размер на 277859,79 лв.

С уведомително писмо за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 “АЕП“ от ПРСР 2007-2013г. за кампания 2017 г. с изх. № 01-5100/5/28.06.2018 г. (л.16) жалбоподателят е била уведомен, че ДФЗ-РА отказва финансова помощ и прекратява агроекологичния ѝ ангажимент по направление Въвеждане на сеитбообращение за опазване на почвите и водите“ през 2013 г. В писмото изрично е посочено, че същото подлежи на обжалване пред министъра на земеделието или административния съд по седалището на териториалната структура на ДФЗ в 14-дневен срок от получаването му. Липсват доказателства за надлежно връчване на същото.

С писмо с изх. № 01-5100/5 от 29.10.2018 г.(л. 13) ДФЗ - РА е уведомила жалбоподателя за откриване на административно производство по издаване на АУПДВ. В писмото са изложени фактическите обстоятелства, въз основа на които е прието, че са налице основанията за издаване на АУПДВ, като е посочено, че общата изплатена сума по направление „Въвеждане на сеитбообращение за опазване на почвите и водите“ през 2013 г., представляваща сбор от изплатеното финансово подпомагане по направлението през годините, предхождащи годината на прекратяване на ангажимента, е в размер на 277859,79 лв. На основание чл.18, ал. 4, б.”в“ от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г. е определена сума за възстановяване в размер на 55571,96 лв., която представлява 20 % от общата изплатена сума. Писмото е връчено на жалбоподателя на 20.11.2018 г.

В указания в него срок не е подадено възражение.

С оспорения АУПДВ № 01-5100/5 от 14.11.2019 г (л.10), издаден от Зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, на „Опитна станция по земеделие-Лозница“ ДП е установено публично държавно вземане в размер на 55571,96 лв., ведно със съответните лихви, във връзка с изплатена субсидия по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от ПРСР 2007-2013 г., по направление „Въвеждане на сеитбообращение за опазване на почвите и водите“ през 2013 г., 2014 г., 2015 г. и 2016 г., във връзка с подадени от жалбоподателя общи заявления за подпомагане през посочените години. АУПДВ е връчен лично на 04.03.2020 г.

По делото, като доказателства са приети административната преписка и допълнително представените документи от страните.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, адресат на акта, чиито права и законни интереси са засегнати и за която актът е неблагоприятен, поради което е налице правен интерес от оспорването му.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Проверен изцяло, съгласно изискванията на чл. 168, ал.1 от АПК, и съобразно критериите по чл.146 от АПК, оспореният АУПДВ е валиден административен акт, издаден в писмена форма и при спазване на административнопроизводствените

правила, но в противоречие с материалния закон. Налице е отменителното основание по чл.146, т.4 от АПК.

Съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП Разплащателната Агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти по правилата на Европейския съюз.

Според нормата на чл. 27 ал. 3 и ал. 4 от ЗПЗП Разплащателната агенция е длъжна да предприеме необходимите действия за събиране на недължимо платените и надплатените суми по схеми за плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в законодателството на ЕС. Този тип вземания, които възникват въз основа на административен акт, са публични държавни вземания и се събират по реда на ДОПК, като съгласно чл.162 ал.2 т.8 от ДОПК публични са вземанията за недължимо платени и надплатени суми, вкл. по финансираните от европейските земеделски фондове, както и свързаното с тях национално съфинансиране.

Нормата на чл.27 ал.5 от ЗПЗП препраща към чл.166 ал.2 от ДОПК, според който ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публично държавно вземане, то се установява по основание и размер с АУПДВ, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК. Ако в съответния закон не е определен органът за издаване на акта, той се определя от ръководителя на съответната администрация.

В специалния закон ЗПЗП не е регламентирана процедурата за установяване на публичните държавни вземания, както и орган, който е компетентен да издава актовете с такова съдържание. Поради това, съобразно предписанието на чл.166 ал.2 от ДОПК ръководителят на съответната администрация, в случая Изпълнителният директор на ДФЗ, следва да определи органа, натоварен да издава актовете за установяване на публични държавни вземания.

Със Заповед № 03-РД/2891/23.07.2019 г. Изпълнителният директор на ДФЗ е делегирал на П. Д. С. - заместник изпълнителен директор на ДФЗ, да издава и подписва актове за установяване на публични държавни вземания по схемите и мерките за директни плащания, посочени в чл.1 по Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания (л. 52). От това следва, че именно Заместник - изпълнителният директор е органът, който има правомощие да издава актовете за установяване на публични държавни вземания, произхождащи от надвзети или недължимо платени суми по схемите и проектите, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет в областта на общата селскостопанска политика (в този смисъл Решение № 8854 от 06.07.2017 г. по адм. дело № 8010/2016 г. на ВАС, Решение № 7986 от 22.06.2017 г. по адм. дело № 2194/2017 г. на ВАС и др.).

Следователно оспореният АУПДВ е издаден от компетентен орган в кръга на делегираните му правомощия, поради което е валиден административен акт.

Актът е издаден в писмена форма и с необходимото съдържание по чл.59, ал.2 от АПК, а обратните доводи на жалбоподателката са неоснователни. АУПДВ съдържа изложение на фактическите и правни основания, въз основа на които е издаден. Органът е посочил фактите, от които черпи упражненото публично субективно право, като изложените фактически основания кореспондират с посочените правни норми и

разпоредените правни последици. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения административнопроизводствените правила. Съдът приема, че оспореният административен акт е издаден в нарушение на приложимия материален закон. Материалноправно изискване за издаване на процесния АУПДВ е ДФЗ да е прекратил многогодишния ангажимент на земеделския стопанин на някои от основанията в закона или приложимите подзаконовни нормативни актове, за да е налице задължение за възстановяване на получената финансова помощ по съответната мярка / арг. чл.18 от Наредба № 11/2008г./. Съгласно чл.27, ал.3 от ЗПЗП, РА предприема необходимите действия за събиране на недължимо платените и надплатени суми по схеми на плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и от държавния бюджет. Съгласно чл.27, ал.5 от ЗПЗП, вземанията на РА, които възникват въз основа на административен акт, са публични държавни вземания и се събират по реда на ДОПК. Изводът, който следва от горното и от обстоятелствата по казуса е, че материалноправна предпоставка за упражняване на правомощието на органа за събиране на недължимо платената сума, респ. за издаване на АУПДВ, е наличието на влязъл в сила административен акт за прекратяване на поетия от жалбоподателката многогодишен ангажимент. От анализа на събраните доказателства по делото не се установява, че издадения акт за прекратяване на поетия ангажимент е влязъл в сила.

В случая, „Опитна станция по земеделие-Лозница“ ДП е заявил финансово подпомагане по мярка 214 "Агроекологични плащания" на ПРСР през кампания 2013г., във връзка с което е поела 5-годишен ангажимент за извършване на агроекологична дейност. Същата е подавала заявления за плащане за кампании 2013г., 2014г. и 2015г. и 2016 г., като е получила субсидия общо в размер на 277859,79 лв. За кампания 2017 г., след извършени административни проверки е установено, че не е спазен поетият пет годишен агроекологичен ангажимент, тъй като не са подали Заявление за плащане по процесната мярка, поради което и на осн. чл. 18, ал.3, т. 4 и чл. 67, ал. 1 от Наредба №11/2009г., ДФЗ-РА отказва финансова помощ и прекратява агроекологичния ангажимент по направлението. Безспорно е, с оглед доказателствата към административната преписка, че е издаден Акт /Уведомително писмо/ за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 "Агроекологични плащания" от ПРСР 2007-2013 година, с изх. № 01-5100/5 от 28.06.2018 г. Същият е изрично визиран от органа като фактическо основание за издаване на оспорения АУПДВ.

Както се посочи, по делото не се установява актът за прекратяване да е влязъл в сила към датата на издаване на АУПДВ, т.е. останал е недоказан факта на прекратяване на агроекологичния ангажимент по мярка 214 спрямо жалбоподателя. Влизането в сила на административния акт предполага съобщаването му на адресата по правилата на чл.61 от АПК и липса на оспорване по предвидения ред и срокове.

В случая по делото не са представени доказателства за надлежно съобщаване на акта за прекратяване на ангажимента по процесната мярка на „Опитна станция по земеделие-Лозница“ ДП. Доказателства, а и твърдения за съобщаване на УП на адресата по другите законоустановени способи, не са представени по делото. Следват изводи, че актът за прекратяване на многогодишния ангажимент по мярка 214, не е съобщен на жалбоподателя и за нея не е възникнало правото да го оспори, което пък е пречка за влизане в сила на акта.

В случая не се доказва и узнаване от страна на оспорващата на съдържанието на акта

за прекратяване, независимо, че същото е възпроизведено в писмо изх. № 01-6500/9663 от 12.03.2018 г. на заместник изпълнителния директор на ДФЗ, с което е уведомена на осн. чл.26, ал.1 от АПК, че се открива производство по издаване на акт за установяване на публично държавно вземане. Узнаването няма правните последици на съобщаването и не е предвидено в закона като способ за съобщаване на издадените административни актове и не поставя начало на срок за оспорване на същите. В същия смисъл е и многобройната константна съдебна практика на ВАС / напр. определение №1073/2009г. по адм. д.№9924/2008г. на IVотд./.

Следователно горното УП не е влязло в сила и оспореният АУПДВ се явява издаден при липса на една от материалноправните предпоставки за това - наличие на прекратен агроекологичен ангажимент на жалбоподателя по мярка 2014 "АЕП" от ПРСР 2007-2013 г., което води до неговата незаконосъобразност. Едва след влизане в сила акта за прекратяване на агроекологичния ангажимент и установяване на размера на дължимите за възстановяване суми, последните подлежат на събиране по реда и при условията на чл. 165 от ДОПК чрез издаване на АУПДВ. Оспореният акт е постановен при липса на материалноправните предпоставки по чл.18, ал.4 вр. с ал.3, т.4 от Наредба №11/2009г. Налице е отменителното основание по чл.146, т.4 от АПК. Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, VII състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-5100/5 от 14.11.2019 г., издаден от Зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи.

СЪДИЯ: